

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6922010132
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6922010132.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. A., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 21.02.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. A. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 21.02.2024 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 420 Trestného poriadku s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam a § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému A. A., B. A., nar. XX.XX.XXXX v Uzovskej Panici, trvale bydliskom A. XX, XXX XX C., D. B. E., vykonať trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 06.03.2022, právoplatným dňa 06.03.2022, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s použitím § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona samosudca odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej splnomocnenej obhajkyne písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.03.2024. V sťažnosti uviedol, že aj keď sa dopustil v skúšobnej dobe iného trestného činu, myslí si, že jeho spoločenská nebezpečnosť nie je taká vysoká, aby za svoje konanie musel ísť do výkonu trestu odňatia slobody. Toho času pracuje, má manželku a tri maloleté deti, manželka čaká ich štvrté dieťa. Podľa jeho názoru konečne žije slušným životom. Z uvedených dôvodov prosí súd, aby mu umožnil napriek tomu, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, preukázať jeho nápravu uložením akéhokoľvek primeraného obmedzenia a teda ponechať v platnosti jeho podmienené odsúdenie. V prípade jeho pobytu vo výkone trestu sa jeho manželka a ich deti ocitnú doslova v existenčných problémoch. Rozhodnutie súdu považuje za prehnanú tvrdosť zákona. Je presvedčený, že na jeho prevýchovu a nápravu nie je potrebný jeho pobyt vo výkone trestu. Prehlásil, že už nikdy sa nedopustí nijakej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žiada aby Krajský súd v Banskej Bystrici v súlade s ustanovením § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil ním napadnuté uznesenie a rozhodol v súlade s jeho sťažnosťou.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. A. nebola podaná dôvodne.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 06.03.2022 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Odsúdenému bol zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 3 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2022, ktorá právna skutočnosť bola určujúcou pre začatie plynutia skúšobnej doby, ktorá začala plynúť od 07.03.2022 a uplynula dňa 07.09.2023.

Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/163/2022 zo dňa 31.07.2022, právoplatným dňa 31.07.2022, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 29.07.2022, teda práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený peňažný trest vo výmere 800 Eur. Taktiež bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/46/2022 zo dňa 27.10.2022, právoplatným dňa 12.11.2022, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 13.03.2022, teda práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 6 rokov.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Rozhodujúc vo veci krajský súd považoval procesné zákonné podmienky za dodržané a skutkové zistenia okresného súdu za správne, dôkazne podložené, pričom správne bolo aj ich hodnotenie z hľadiska vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Okresný súd preto dospel k správny právny záverom, s ktorými sa krajský súd stotožnil.

Dňa 21.02.2024 vykonal okresný súd vo veci verejné zasadnutie a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykoná.

Jeho záveru krajský súd s poukazom na dokazovaním ozrejmené skutočnosti prisvedčil. Okresný súd si vykonaným dokazovaním vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, kedy mal náležité preukázané, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia opakovane dopustil ďalšej rôznorodnej úmyselnej trestnej činnosti. Uvedené vyplýva ako z napadnutého uznesenia, tak z odpisu registra trestov. Ďalej mal okresný súd z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky preukázané, že sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil dvoch priestupkov proti majetku.

Okresný súd potom dospel k správny skutkovému i právny záveru, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby opätovne dopustil ďalšej trestnej činnosti, v dôsledku ktorej skutočnosti je

možné konštatovať, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život a boli preto splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 06.03.2022 vo výmere 6 mesiacov.

K uvádzaným súvislostiam považoval krajský súd za potrebné doplniť, že odsúdený, vedomý si plynutia skúšobnej doby, a teda aj povinnosti viesť riadny život a preukázať tak, že sa napravil a že nepodmienečný výkon uloženého trestu u neho nie je potrebný, na túto povinnosť rezignoval a nebol ochotný korigovať svoje správanie spoločensky konformným spôsobom, keď sa aj počas skúšobnej doby dva krát dopustil ďalšej trestnej činnosti a priestupkov proti majetku. Aj podľa názoru sťažnostného súdu, konanie odsúdeného svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu spoločenských noriem a ani dobrodenie súdu vo forme uloženia podmieneného trestu nebolo pre odsúdeného dostatočne motivujúcim faktorom pre zmenu jeho správania.

Správne postupoval okresný súd aj v tom smere, keď pre výkon uloženého trestu zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).

Neobstojí námietka odsúdeného, že premenu trestu považuje za prehnanú tvrdosť zákona a vzhľadom k tomu, že má maloleté deti, postačuje ponechanie skúšobnej doby v platnosti a uloženie primeraných povinností či obmedzení. Krajský súd dáva do pozornosti, že premena trestu podmieneného na trest nepodmienečný nie je neprimerane prísna, ale je dôsledkom správania sa odsúdeného, ktorý vlastným konaním naplnil zákonné podmienky pre nariadenie nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody, keď v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdenému bola uložená dostatočne dlhá skúšobná doba na to, aby preukázal, že podmienené odsúdenie postačuje na jeho nápravu, že sa poučil, bude viesť riadny život a správať sa spoločensky konformným spôsobom. Počas plynutia skúšobnej doby sa však odsúdený dva krát dopustil rôznorodej trestnej činnosti, pričom jedného skutku sa dopustil bezprostredne v 6. deň plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Argumentácia odsúdeného, že rozhodnutie súdu podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona spôsobí neprimeraný zásah do jeho rodinného života, je vo vzťahu k posúdeniu veci irelevantná. Predovšetkým sťažnostné námietky odsúdeného nereflektujú jeho vlastnú absenciu dodržiavania právnych noriem a morálnych princípov, ktoré normy a pevné zásady správania sa si mal uvedomiť pred tým, ako spáchal trestnú činnosť.

Krajský súd dodáva, že u odsúdeného neprichádza do úvahy ani rozhodnutie o ponechaní podmienené odsúdenie v platnosti a predĺženie skúšobnej doby, keďže skúšobná doba podmieneného odsúdenia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už neplynula.

S poukazom na uvedené závery, odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona. Bolo preto nevyhnutné stotožniť sa s právnym záverom okresného súdu, že pôvodne uloženým trestom na slobode nebol u odsúdeného dosiahnutý sledovaný účel, a to, aby odsúdeného primäl k náprave, preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu odsúdeného je potrebné ďalej pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na uvedené preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.